

DELO življenje

ZAJEC ALFONZ
 LOKA C/ 56
 64226 ŽIRI POSTNINA PLAČANA PRI
 POSTI 64226 ŽIRI

Spremembe na področju plač - z novim letom

Z novim letom začnejo veljati nekatere spremembe na področju plač.

Kaj se vsebinsko spreminja? Za 15 % bomo dvignili urne postavke, norme zaostriili v povprečju na nivoju podjetja za 13 indeksnih točk; ukinili povprečni preseg norm kot stimulacijo za režijske delavce; osebna ocenana po posameznih organizacijskih enotah pa v povprečju ne bo smela preseči vrednosti 0; režijskim delavcem se za ure na delu doda 6 % njihove urne postavke; uvajamo stimulacijo za izredne uspehe pri delu v višini -10 +15 % osnovne plače delavca, katero bo lahko dobil posamezen delavec (režijski ali na normi), skupine delavcev, oddelek, ali več oddelkov, za en mesec ali daljše obdobje. O upravičenosti do stimulacije bo odločala uprava na predlog člana uprave. Ker zaostritev norm pomeni tudi nižje doseganje norm (ne pa ob isti intenzivnosti dela nižje plače), se spremeni tudi kriterij za doplačilo do najnižje izplačane plače zaposlenim za poln delovni čas, določene z dogovorom o politiki plač, sprejetim na državnem nivoju. Doslej so imeli pravico do doplačila delavci, ki ob 100 % dosegu norme niso prejeli minimalne plače, kot jo določa prej omenjeni dogovor. Po novem imajo pravico do doplačil delavci, ki ob 87 % dosegu norme ne dosežejo minimalne plače.

Te spremembe na samo višino plač v bistvu ne bodo vplivale. Spremenilo pa se bo razmerje med plačilom za redno delo in stimulacijami v korist prvega, kar je temelj za nadaljnjo prenovo oz. izboljšanje sistema nagrajevanja, saj z obstoječim nismo več v celoti zadovoljni.

Plača naj bi bila odvisna od zahtevnosti dela, ki ga nekdo opravlja in od njegovega osebnega prispevka za dobro oz. čimboljše opravljeno delo. Z vidika posameznika naj bi bila plača seveda čim višja, z vidika podjetja pa sredstva za plače pomenijo strošek, ki ga ne bomo mogli (vsaj zaenkrat še ne) povečevati. Zato moramo iskati primernejšo rešitev delitve teh sredstev v okviru obstoječih. V zvezi s tem bomo v letošnjem letu dokončali prenovo obstoječe sistemizacije (določitev delovnih mest, vsebine dela na teh delovnih mestih, pogojev, ki jih je

potrebno izpolnjevati za opravljanje teh del, določitev načina vrednotenja in ovrednotenje teh del). Temu oz. ob tem pa sledi tudi nadaljnja prenova sistema nagrajevanja oziroma plač, kar vse se bo v končni fazi s formalnega vidika pokazalo v obliki novih aktov: pravilnika o sistemizaciji in organizaciji, ki se že pripravlja in pravilnika o plačah. Spremembe oz. ureditev omenjenih področij bodo za posameznika lahko imeli ne le pozitiven ampak tudi negativen vpliv (finančno ali statusno), vendar moramo to ob siceršnjem pozitivnem učinku, ki ga od sprememb pričakujemo, sprejeti kot pomemben dejavnik uspeha dela.

Mojca GANTAR

Vzpon Nataše Bokal

V tekmah za svetovni pokal v alpskem smučanju so smučarji, ki tekmujejo z Alpininimi čevlji, dosegli nekaj lepih rezultatov.

V veleslalomu za zlato lisico v Mariboru je bila Nataša Bokal 12., Korenova pa 20.

Nataša je bila 12. tudi v slalomu (na istem tekmovanju), še posebej pa velja poudariti, da je imela najboljši čas druge vožnje.

V Flachau je bil Andrej Miklavc 14., Matjaž Vrhovnik pa 19.

Da bi beseda meso postala

Ste pomislili koliko stane minuta dela Alpino, oz. koliko je škode, če npr. prihaja do zastojev? Ker je na to moč gledati na sila različne načine, ne bi govoril o številkah. Je pa vsaj desetkrat večja kot lahko prihranimo s še tako doslednim varčevanjem.

Da bi se temu izognili, mora vodstvo najprej vedeti, kaj hoče v več naslednjih letih, to leto, vsak trenutek. Pri tem seveda odloča veliko dejavnikov, od povsem ekonomskih in organizacijskih možnosti - do (delno) socialnih dejavnikov.

Zato so poleg vodstva strokovni ljudje tisti, ki morajo imeti besedo, ugled in motiv, da bodo odkri(va)li prednosti in slabosti podjetja, programov, ukrepov.

O seveda, na ljudi ne smemo pozabiti; ne zaradi kakšne ideologije, temveč kot močnega, zainteresiranega faktorja produkcije in dobrega poslovanja. Posebno še, ker smo praktično vsi tudi delničarji. Pa tudi zato, ker v podjetju, kjer je socialna ogroženost prevelika, ni ustreznega miru in časa za temeljit premislek in kvaliteto poslovanje.

In sedaj tisto, kar hočem povedati. Vsaj nekaj ljudi že danes ve, kakšne možnosti imamo, celo kakšna usoda nas čaka. Zberimo torej misli, naredimo selekcijo zamisli in začnimo izvajati načrte. Postopno od dne do dne, leto za leto.

Tako kot sedaj stvari stoje, ne bo šlo večno (kar je zelo mila ocena).

Bolečina neizbežnega bo zato blažja, rešitve bolj človeške, pričakovanja managerjev in delničarjev bolj realna.

Za vse to pa mora biti poleg jasnih misli, dobrega namena in korajže, še trdna volja in ustrezna sposobnost - tako po naravi kot po izobrazbi - in to na vseh delovnih mestih - od uprave do delavca, ki mora prav tako obyladati svoje delo.

In na koncu še moja novoletna želja v zvezi s tem. Da bi vsaj nekaj odgovornih ljudi pomislilo, kaj pomenijo besede v tem priložnostnem razmišljanju!

Nejko Podobnik

Leto 1996 v naših planih

Še pred iztekom poslovnega leta in pred ugotovitvijo dokončnih rezultatov poslovanja v letu '95, ki se končuje, je čas, ko si dokončno postavimo cilje poslovanja za leto pred nami. Same priprave, izdelava planov po posameznih področjih ter usklajevanje med posameznimi oddelki, službami, je potekalo že vso jesen. Kljub temu, da do neke mere izdelava letnega plana poteka že po utečeni poti, pa praktično vsako leto nastopijo novi momenti, ki tako ali drugače zavlečejo dokončno začetje nalog.

Vsakemu posamezniku je že iz tekočega dela jasno, kaj bo delal v prihodnje, vendar je nujno potrebno, da se postavijo skupni cilji delovanja, saj se premnogokrat dogodi, da ti niso usklajeni in prihaja zaradi tega do nesporazumov in konfliktnih situacij. Ravno na tem področju je velika vloga letnega planiranja, da se vnaprej postavijo, dogovorijo ali tudi odpravijo različni pogledi na določene rešitve in s tem zagotovi sledenje istih ciljev s stališča celotnega kolektiva. Ne smemo podcenjevati dejstva, da ima isti skupni problem različno težo in s tem pozornost s stališča posameznikov in posameznih služb, saj vsak obravnava problem s svojega zornega kota. Vsaka služba postavlja probleme svojega oddelka na prvo mesto, podjetja na drugo, medtem ko težav drugega oddelka sploh ne pozna ali ne vzame v obzir.

Za razliko od srednjeročnih in dolgoročnih planov, katerih vsebina temelji na viziji in poslanstvu podjetja, z letnim planom že konkretno opredelimo cilje dela in si začrtamo konkretno kaj, koliko in na kakšen način bomo stvari izvršili. Pred tem pa je obvezno treba izvršiti analizo in oceno položaja, skratka ugotoviti, kje smo in kakšne so možnosti za vnaprej. Tako smo se ob pripravi plana za leto '96 srečali z vrsto omejitev in pogojev, ki pomembno krojijo vsebino letnega plana:

- količina zalog gotove obutve je veliko previsoka,
- obračanje vseh vrst zalog (zalog materialov, nedokončane proizvodnje, gotovih proizvodov v centralnem skladišču in celotnih zalog v maloprodajni mreži) je prepočasno,
- število zaposlenih v neposredni proizvodnji počasi pada, v režiji pa ostaja nespremenjeno,
- delež stroška plač v skupni realizaciji zadnja leta vidno narašča,
- pojavlja se odliv kvalificiranih kadrov zaradi prenizkih plač ali neustreznega kadriranja,
- zmanjšana konkurenčnost na svetovnem trgu, kot posledica tečajne politike iz leta '94 in deloma '95, ostaja,
- cenovno se moramo na svetovnem trgu prilagajati konkurenci, to pomeni, da je prostor za doseganje boljših rezultatov izključno na strani zniževanja neposrednih kot tudi posrednih stroškov,
- prodajne cene na domačem trgu se iz leta v leto približujejo svetovnim cenam, tako, da ne moremo računati z velikimi dobički pri prodaji na domačem trgu samo iz ugodnejših prodajnih cen,

mag. Franci Mlinar, direktor financ in računovodstva

- še vedno smo odvisni od šivanja zgornjih delov v kooperaciji ob tem, da se tovrstna proizvodnja seli izven Evrope, zaradi ugodnejših stroškov delovne sile,

- določeni naši proizvodni oddelki so predragi,

- tehnološko ne smemo zaostati za konkurenco,

- organizacijsko določene rešitve niso najboljše,

- cena denarja je še vedno precej višja v primerjavi z obrestnimi merami v svetu, iz česar izhaja, da uporabljamo previsoko višino kreditov za financiranje poslovanja,

- še vedno smo soočeni z visokim rizikom iz medvalutnih nihanj na svetovnem trgu.

Predvideni rezultat ob koncu naslednjega leta je res pozitiven, vendar z višino ne moremo biti zadovoljni ne eni ne drugi. Kljub vključitvi izboljšav in prihrankov v plane, je pred vsemi nami še celo leto, da stvari premaknemo v pozitivno smer, še v večji meri kot smo si to začrtali. Vsak izmed nas vidi številne napake, možnosti boljše izvedbe, rezerve pri sebi in drugih. V nobenem primeru ne smemo računati, da nas bo reševala država. Tudi dani obljubi s strani države, da bomo neto izvozniki lahko uveljavljali tudi v letu '96 za doseženi neto izvoz v drugi polovici lanskega leta, povračilo dela prispevkov za socialno varnost, vse kaže, da s tem ne bo nič. V predlogu proračuna je ta znesek subvencij izpadel. Obljubljala se znižanje dela prispevkov, ki jih plačuje podjetje, vendar tudi v to ni verjeti v celoti. Med letom se prispevne stopnje zelo rade popravljajo navzgor. Skratka vse je odvisno od nas samih.

Franci MLINAR

Z optimizmom na tekme

Smučark in smučarjev, ki tekmujejo z našimi čevlji, je na našem seznamu že blizu sto. Medtem, ko večina dobi le naše čevlje, imamo z nekaterimi najboljšimi tudi pogodbe, s katerimi vzpostavljamo načine sodelovanja. To pa so v glavnem (s strani smučarjev) vključevanje pri razvoju smučarske oz. tekaške obutve in promocija Alpine in naših proizvodov; na naši strani pa posrbimo z opremo (obutev); pri čemer le-to tudi prilagodimo posameznim tekmovalcem. Najboljše spodbujamo tudi z denarnimi nagradami.

Trenutno je med moškimi v A-representanci 1 smučar z našimi čevlji (Miklavc), A1-representanci prav tako 1 in v C-representanci 6 tekmovalcev, kolikor jih imamo tudi v mladinski reprezentanci.

Med ženskami imamo v A-representanci 2 (Korenova, Dovžanova), v A1-representanci prav tako 2, v B-representanci 6 in v C-representanci 4 smučarke.

Kot že rečeno, imamo poleg teh še veliko podmladka, ki jih opremljamo z našimi čevlji. Vsi vozijo z A2 (Alpha 2) smučarskimi čevlji, ki jih seveda prirejamo glede na potrebe tekmovalcev. To velja zlasti za notranjost čevljev, ki so nekateri napolnjeni s poliuretansko, drugi s silikonsko maso, najmlajši pa imajo še vedno sešite notranje čevlje.

Po prvih tekmovaljih vlada v naših ekipah in tudi med smučarkami in smučarji, ki vozijo z Alpinimi čevlji, kar optimistično razpoloženje, zlasti med fanti: Andrej Miklavc je tako čisto v vrhu in je razumljivo, da je upanje na dobro sezono še toliko bolj realno. Matjaž Vrhovnik se je profesionalno lotil smučanja in vztrajno napreduje. Podobno je z Mlekužem; ostali pa se prebijajo več ali manj uspešno.

Med najbolj obetajočimi naj omenimo Mitjo Dragšiča iz Maribora, ki je sedaj v C-representanci (letnik 1979) in Bernarda Vajdiča iz Velenja, ki je član mladinske reprezentance (letnik 1980).

Med dekleti je optimizma še vedno precej, čeprav mnoge najboljše tarejo poškodbe in bolezni (Bračunova, Korenova, Bokaloova, Dovžanova).

Kar zadeva čevlje, je večina tekmovalcev z njimi zadovoljna, vendar (zlasti fantje) opozarjajo, da jih bo treba še razvijati. Spodbudno in hkrati obvezujoče je, da se oglašajo s pripombami in predlogi. No, saj jih prav zato imamo, kajne!

Moram pa reči, da novih izvedb naših smučarskih čevljev še niso preizkusili, zato je še čas za izpopolnjevanje.

Skratka, upamo, da bomo lahko v kratkem pisali o novih uspehih naših tekmovalcev in s tem o ustreznosti tekmovalnih čevljev.

Peter JEREB

Živahno delo organov delniške družbe

V preteklem mesecu se je kar nekajkrat sestel nadzorni svet, pa tudi uprava. To je razumljivo, saj se vzpostavljajo novi odnosi. Pogovor in dogovor, kako bomo organizirani vnaprej (na vrhu delniške družbe), še ni končan, zato bomo o tem več napisali drugič.

Svet delavcev (o njegovi vlogi smo pisali v prejšnji številki Delo-življenje) se je 21. decembra 1995 sestel za petič.

Tokrat je razpravljalo o soglasju k spremembi podjetniške kolektivne pogodbe glede dogovorjenih pravil o plačah in kriterijih za letni dopust in prodaji počitniških zmogljivosti.

Uvodoma pa je na nekatera vprašanja v zvezi s poslovanjem, ki so se pojavila, odgovarjal predsednik uprave Bojan Staman.

Ugotovil je, da smo se kar pravočasno prilagajali razmeram, čeprav smo sicer uresničili le del ciljev, ki smo si jih zastavili, in nadaljeval:

«Kljub temu smo v pogledu racionalizacije poslovanja naredili kar precej. To velja tudi za selekcijo programov oz. vrst obutve, ki jo proizvajamo, da sedaj natančno vemo, kaj se nam izplača oz., da lahko v ceno vračunamo le stroške, ki jih trg prizna.

Še vedno pa je naša produktivnost veliko prenizka. Za primerjavo naj povem, da na Portugalskem naredijo 27 parov čevljev na delavca dnevno, pri nas 7,5 parov. Seveda ne gre toliko za fizično storilnost delavcev, temveč za drugačno, učinkovitejšo organiziranost.

Mnogi trdijo, da pri nas proizvodnja stoji kar 20 % delovnega časa. Že tu je rezerva, da ne govorimo o ostalem. Pri kvaliteti bomo morali še napredovati.

Tudi kar zadeva trge smo naredili korak naprej, čeprav nam je ostalo le 40 % nekdanjih trgov. Kar uspešno prodiramo v Franciji in Nemčiji.

Na splošno pa velja, da bi morali doseči, da bi na Zahodu dosegli 10 % za-

služek, na Vzhodu 20 %, na domačem trgu pa 30 %.

Tečaj tolarja, ki zelo vpliva na naš poslovni rezultat, je sedaj tudi ugodnejši; za nazaj pa smo dobili od države delno nadomestilo.

Kljub vsem težavam upamo, da bomo poslovno leto zaključili brez izgube, zadolženost pa bomo tudi še nekoliko zmanjšali.

Doseči bo treba, da bo vsak na svojem delovnem mestu delal še bolj odgovorno. To bomo med drugim skušali doseči tudi s sistemom nagrajevanja, ki bo res upošteval prispevek posameznega delavca.

Skratka, kljub temu, da delamo v zahtevni panogi, nismo brez perspektive, če bomo dobro gospodarili, kvalitetno delali in zmanjševali stroške.»

V nadaljevanju je svet delavcev dal soglasje k prodaji počitniških zmogljivosti v Maredi in tri počitniške prikolice. Kar bomo za to iztržili, naj se nameni za izboljšanje preostalih počitniških zmogljivosti.

Kar zadeva plače je svet delavcev dal soglasje k predlogu, da se z veljavnostjo od 1. 1. 1996 dalje:

– urne postavke dvignejo za 15 %, norme se v povprečju zaostrijo za 13 indeksovni točk; pravico do doplačila do najnižje izplačane plače za zaposlenega za polni delovni čas, določene z veljavnim dogovorom o politiki plač, imajo delavci, ki dosežejo 87 % norme.

– poprečni preseg norm, kot stimulacija za režijske delavce, se ukine; osebna ocena po posameznih organizacijskih enotah v povprečju ne sme preseči 0; za ure na delu se tem režijskim delavcem doda 6 % njihove urne postavke.

– uvede se stimulacija, ki jo dodeljuje uprava na predlog posameznega člana uprave, v višini -10 do +15% osnovne plače delavca. Stimulacija se lahko dodeli posameznim delavcem, skupini delavcev, oddelku, več oddelkom: tako režijskim delavcem kot

delavcem na normi; za obdobje enega ali več mesecev.

Prav tako je svet delavcev dal soglasje k spremembam kriterijev v pravilniku o delovnih razmerjih v zvezi z letnimi dopusti (predhodno usklajenimi s sindikati), in sicer:

– delovni pogoji (čl. 107): po tem kriteriju bodo po novem imeli pravico do 2 dni dopusta delavci, ki delajo v treh oz. štirih izmenah oz. opravljajo nočno delo, in sicer, če v teh pogojih delajo

najmanj 4 mesece nepretrgoma v preteklem letu.

– matere z otroki (čl. 108): delavkam, materam z enim otrokom, v starosti od 1 do 14 let bo po novem pripadalo 2 dni dopusta, za vsakega naslednjega otroka 1 dan, vendar skupaj ne več kot 5 delovnih dni.

– dopust na doseženo stopnjo strokovne izobrazbe (čl. 109) se črta.

N. P.

Lapisnik

o ustanovitvi skupščine

Čevljarne d.o.o. Koprivnica v omejenem številu
dne 30. julija 1995, v Ljubli.

Dnevni red:

1. Povetovanje o ustanovitvi radruge
2. Sprejem prave
3. Valitev upravnega in nadz. odbora in namestnikov
4. Raznosterosti

Id. 1.

Tov. Vinko Govekar stori ob 12^h skupščino in ugotovi, da je 33 ustanoviteljev podpisalo ustrešno izjavo in opisalo 41 poslovalnih delavcev. Latentno ugotovi, da je novoročilo 41 ustanoviteljev in naknadno opisanih članov in da je torej skupščina sklepna.

Kato posli skupščina za predsednika tov. Govekar Vinko, za zapisničarja tov. Mlinar France, za overovitelja zapisnika pa tov. Mlinar Leandra in Mlinar Antona.

Na predsednikov povik obravnavi povika, lee tov. Kmetelj Blako, predsednik udeleževnega odbora Slovenije, nameni in pomen radruge, no, kar se sklue soglasno, da se radruge ustanovi.

Pravzaprav je naše podjetje lani doseglo okroglo 50-letnico. Slavili bomo ob prvi priliki.

Iskrice

Organizacija

Organizacija poslovnega procesa je kakor vožnja v gostem prometu. Upoštevati morate prometne znake, razmere na cesti, stanje vozila in lastne sposobnosti. Pri tem pa morate vedno misliti na to, kam želite priti.

Organizacija:

Če se vam obrne v želodcu, ko slišite za besedo organizacija, boste imeli resne težave, ko vas bodo vprašali za vizijo in sredstva za dosego ciljev podjetja.

Uredništvo

Da bomo lahko nemoteno poslovali s svetom, se je treba seznaniti tudi z novimi izvozno-uvoznimi predpisi

V plastiki nekaj novih artiklov

»Ta čas izdelujemo predvsem vzorce Alpinine kolekcije in pa vzorce za kolekcijo japonskega partnerja Daiwa Hanson. Izdelujemo tako imenovane potniške kolekcije – od 80 do 150 parov po artiklu. To bomo delali še do božiča,« je pripovedoval vodja plastike Ciril Vidmar.

Pri brizganju sestavnih delov rolerjev dela Mirko Seljak

Potiskanje (tampanje) sestavnih delov – Primož Povšič

Boris Pečelin pri nalepljanju ščitnikov zaklopk

»Dnevno izdelamo okoli 500 parov in razumljivo je, da manjše količine vplivajo tudi na (ne)možnost doseganja norme. Kljub temu delamo po normi, pri čemer je čas potreben za izdelavo dvakrat daljši (blažje norme). Poleg tega, da izdelujejo sestavne dele za pancerce – z montažo, so v proizvodnji tudi nekateri sestavni deli za tekaški program. Za modni program pa izdelujemo tudi nekaj peta in napetnikov. Tu in tam izdelamo kakšen izdelek tudi za zunanje naročnike.

Vendar bi omenil v številkah le program smučarskih čevljev, saj jih bomo izdelali 125.000 parov (skupaj z 10.000 pari prenaročil). Količina se morda ne zdi tako velika, če bi kdo pomislil za več let nazaj, vendar je sestavnih delov danes za pancerce veliko več, toliko kot da bi izdelovali kakšnih 100.000 parov več. Ob teh strukturnih spremembah (sestavni deli) naj omenim, da je tudi aplikacij, kot pravimo okrasom in oznakom na pancercih, vedno več.

Ta čas izdelujemo tudi vzorce za Alpinine rolerje (850 parov), pripravljamo pa se tudi na izdelovanje rolerjev za nemškega partnerja (okoli 30.000 parov).

Tudi menjav je zaradi raznovrstnosti veliko, zato je potrebno veliko usklajevanja. Ponavadi je tako, da če so orodja pravočasno pripravljena, gre. Največ težav je v začetku sezone, ko se veliko stvari spreminja.

Če je ob orodju v proizvodnji pravočasno še material, proizvodnja ponavadi dobro teče. Tu in tam se zgodi, da kaj zamuja, vendar to ni pogosto.

Omenil pa bi probleme, ki jih imamo zaradi zastarele opreme.

Nijaz Šehić pri zakovičenju zaklopk pancercjev

Če bi omenil le nekaj potreb, bi na prvem mestu omenil stroj za brizganje notranjkov in stroj za brizganje sestavnih delov z nekaj manjšo gramažo (500–600 g).

Izboljšanje strojnega parka bo nujno tudi za realizacijo planinskih ciljev, saj so planirane količine odvisne v veliki meri od strojnega

parka, seveda ob ustrezno usposobljenih ljudeh v celotnem delovnem procesu.

Za konec morda še tole: transport je v našem oddelku bolj preprost; delovni pogoji so še kar dobri, le poleti je plastična streha kot topla greda...

Nejko PODOBNIK

Andrej Miklavc z našim najnovejšim tekmovalnim čevljem in priznanji

Miklavc zadovoljen

Smučarji so v sezoni zelo zaposleni; tako je tudi z Andrejem Miklavcem, državnim reprezentantom in zmagovalcem slaloma za svetovni pokal v Park Cityju.

Komaj kak dan je bil doma – in že je hitel na nove treninge in tekme. **Delo-življenje: Kam greste sedaj?**

»V kratkem obdobju bodo sedaj tri tekme,« je začel pripovedovati, ko sva ga z Brigito pred odhodom na trening še ujela na njegovem domu v Dorfarjih pri Škofji Loki.

»Sicer pa mi zmaga v svetovnem pokalu v slalomu v Park Cityju veliko pomeni, še posebno zato, ker sem imel v pretekli sezoni poškodbo. K sreči se je vse dobro izteklo in po zaslugi dr. Pavloviča sem po petih mesecih stal na smučkah, po šestih mesecih pa sem že nastopil na tekmi.

Delo-življenje: Kako ocenjujete prvi del sezone?

Start v letošnjo sezono je bil res zelo uspešen. Upam, da bo šlo še naprej tako. Sicer pa je največji cilj te sezone svetovno prvenstvo. Vem, da je problem planirati formo, upam pa seveda na ugoden rezultat.

Delo-življenje: Kako ste zadovoljni s sodelovanjem Alpine?

Za uspehe ima tako zasluge več ljudi; med drugim se zavedam, da je obutev zelo pomembna. Lahko rečem, da z Alpino sodelujem že od petega leta; to je dvajset let. To kaže, da so Alpinini tekmovalni smučarski čevlji zelo v redu. Mislim, da je k temu pripomoglo tudi to, da smo smučarji ves čas uspešno sodelovali z vašimi strokovnjaki, da so lažje razvili tako dober čevlji, za kar vašim ljudem čestitam.

Računam, da bo tako sodelovanje ostalo še naprej.

Naj povem, da zadnjega modela še nisem utegnil preizkusiti, saj zato ni bilo časa.

Delo-življenje:

Seveda, ob tem, ko želimo Miklavcu in tovarišem veliko uspeha-upamo tudi mi, da bi naši strokovnjaki na športnem programu imeli srečno roko in znanje, da bodo še naprej razvijali in izdelovali vrhunske smučarske čevlje.

Nejko PODOBNIK

Če bomo napredovali

»December je tako najmočnejši mesec, kar zadeva prodajo in upam, da bomo plan dosegli.« je menil poslovodja prodajalne Ljubljana IV. – Avgust Grah.

»Prav zares je naša prodaja izredno odvisna od vremena, posebno še zato, ker je precejšen del naše ponudbe specifičen, kar pa je na drugi strani prednost. Ta naša različnost od konkurence, zlasti kar zadeva smučarski in tekaški program, je naša prednost, medtem, ko smo pri modnem programu kar dobri z žensko modno obutvijo. Imamo pa tudi nekaj obutve za mlajše.

Nimamo prav ustrezne ponudbe moškega programa; manjka kakšen eleganten čevljev z usnjenim podplatom; prav tako nam sedaj že manjka številke nad 45 in ženskih nad številko 42.

Dobro vem, da s tem zaenkrat ne bomo naredili več prometa in da je to zvezano s stroški, vendar se je treba zavedati, da so mlajše generacije višje in imajo zato tudi večje številke čevljev. To je tudi nalozba v prihodnost.

Sicer pa moram reči, da na trgu še vedno veljamo za ugledno firmo in kupci nas tudi zato poiščejo. Res pa je, da obstajamo že dvajset let, pa so še ljudje, ki ne vedo za našo prodajalno.

Tu smo v bližini garažne hiše, kar po naših opažanjih močno vpliva na promet prek tedna. To dokazuje tudi dejstvo, da je prav ob sobotah, ko ne delajo, promet slabši.

V zvezi s pošiljkami ocenjujem, da jih pošiljajo v zadnjem času kar pravočasno; to je zelo pomembno. Na vsak način je bolje, da je blago v prodajalni teden prezgodaj kot pa tri dni prepozno.

Kar zadeva naše načrte za prihodnje, si najprej želim, da bi bila prihodnje leto naša prodajalna obnovljena. Pri tem bi nekoliko zmanjšali prodajni prostor na račun boljše funkcionalnosti prodajalne – za lažjo strežbo. Pridobili naj bi tudi izložbo in posodobili opremo. Tudi to pripomore k večji konkurenčnosti.

Upamo tudi na boljšo prodajo, kar naj bi pripomoglo, da bi lahko tudi več zaslužili. Dobro se zavedamo, da če ni strank, ne more biti denarja. Glede na zelo dober program, ki ga imamo, upamo, da se nam bo to uresničilo, seveda, če bomo vsi skupaj napredovali. V zvezi s tem bi omenil tudi nepogrešljivo poslovanje z računalnikom, še posebno zato, ker imajo strokovnjaki Alpine na tem področju veliko razumevanja za prilaganje.

N. P.

Sicer pa Alpina v Ljubljani nima niti ene res dobre lokacije...

V zvezi z lokalom ne morem kaj prida povedati. Je prostoren in kar sodoben; problem imamo zlasti z dostavo blaga, saj moramo obutev pripeljati izključno preko dveh dvigal.

Za prihodnje leto si želim čimveč kupcev, dobro kolekcijo in pravočasne dobave. Zlasti, da bi dobili tisto, kar res naročimo. Včasih dobimo kakšno blago, za katerega že naprej vemo, da ga ne bomo prodali.

N. P.

Po obnovi še uspešnejši

»Izgleda, da bom šla prej v pokoj kot bo obnovljena naša prodajalna,« je hudomušno povedala poslovodkinja Breda Mikec v naši prodajalni v Šentvidu pri Ljubljani.

»Vendar pravimo, tako kot je sedaj, že lahko plešemo. Letos še nismo nič ogrevali, ker je tudi peč zatrpna s čevlji. V zadnjem času smo namreč kar dobro prodajali, čeprav se ne gre tako kot bi radi.

Je pa tako, da v naši prodajalni prodajamo zelo raznovrstno obutev: od smučarskih čevljev – do copat; ali od modne obutve, do skibuck, ko je bil sneg...

V začetku je kazalo, da bomo letos dobro prodajali ženske škornje, potem pa se je ustavilo; bolj

iščejo gležnarje, ali pa tu in tam škornje iz semiša. Za našo prodajalno je še posebej važno, da nam ne bi pripeljali vse naročene obutve hkrati, saj je nimamo kam dati. Če bi bilo možno, bi rada, da bi za nas rezervirano obutev hranili kar v tovarniškem skladišču in jo dobavljali sproti.

V takšnih razmerah bi lažje konkurirali vedno hujši konkurenci, ki je taka, da človek pomisli: ali res vsi mislijo, da se da s prodajo obutve obogateti.

No, ker je čas pred novim letom čas želja, bi si v prihodnjem letu želela čimvečjo prodajo – in kot že rečeno – obnovo naše prodajalne, saj bi zagotovo bili potem še uspešnejši.

N. P.

Modna rubrika

Plašči

Po nekaj sezonah so plašči letos ponovno bolj čislani del ženske garderobe. Tudi pri plaščih imamo več linij, od ovijajočih pa do nekoliko ohlapnejših. Dolžine lahko segajo do meč ali pa so krajše, v stilu podaljšanih jaken. Največkrat se zapenjajo dvo-redno, z velikimi poudarjenimi gumbi. Ovratniki in reverji so spet večji. Barve plaščev so predvsem črna, barva kamelje dlake in pogosto tudi rdeča.

Stde

Boban

Če je dež – tudi podhod prav pride

V prodajalni Alpina Ljubljana I sem imel občutek, da so še vedno pod vtisom izredno dobre prodaje na sejmu šport in rekreacija, kjer je bil iztržek celo večji kot lansko leto.

»Zares je bil promet super,« je potrdila poslovodkinja Milka Rihar.

»Sami ne bi zmogli, zato nam je bila pomoč iz komerciale dobrodošla. Tako smo bile štiri na sejmu, dve pa sta še vedno lahko prodajali v prodajalni. Moram pa reči, da se je dobra prodaja nadaljevala tudi po sejmu, k čemur je pripomogel sneg, ki je padel ravno pravi čas, da je Miklavžev popust prišel še bolj do izraza.

V zadnjem času, ko se je začelo deževje, pa je promet slabši, kar je spet razumljivo.

Sicer pa smo najbolje prodajali pancerce in tekaške čevlje. Tu pa velja omeniti, da smo imeli po sejmu tudi veliko dela z zamenjavami.

Dobro smo prodajali tudi gležnarje, medtem ko smo ženske usnjene škornje prodajali slabše (semiš še kar).

Prav tako smo slabše prodajali moško in otroško obutev; pri ženski obutvi pa čolasta peta ni bila dobro sprejeta. Ženske predvsem povprašujejo po obutvi s srednje visoko, lepo oblikovano peto. Pogrešajo tudi cenene pancerce (po ceni okrog 10.000,00 SIT), torej starejše modele (toda z zaklopkami). Prav tako iščejo nove modele visokih tekaških čevljev.

Konkurenca je tu okrog izredno huda; zlasti bližnja zasebna prodajalna MASS nam močno konkurira. Tudi v BTC ljudje precej odhajajo. Sicer je pa tako; naša prodajalna je v podhodu in tu nas dobi kupec, ki nas res išče. »Klet je klet; vem, da bi imeli promet lahko 30% večji, če bi na 'površini' imeli primerno lokacijo. K temu me prepričuje prodajalna Peko in njen promet.

Kaj so ob novem letu povedali nekateri ključni ljudje naših organov

Mag. Bogo Filipič, predsednik nadzornega sveta:

Spoštovani zaposleni in delničarji Alpine! Nadzorni svet delniške družbe Alpine se je v preteklem letu nekajkrat že sestal in začrtal svoje delo.

Skupaj z upravo smo se dogovorili o izhodiščih, ki bodo pripeljala do uspešnejšega poslovanja.

Ob prehodu v novo poslovno leto 1996 vam zato poleg sreče, zdravja in osebnih uspehov želim še, da bi Alpina leto zaključila z dobičkom ter vam izplačala vsaj simbolne dividende. Takrat boste prvokrat občutili, da se kapital, ki ste ga ustvarili in ki ga ustvarjate, res oplaja in vam kot lastnikom nekaj prinaša. Ker pa se kapital oplaja samo z dobrim delom ter dobrim vodenjem, želim tudi poslovodstvu čim manj preprek na poti do uspešnega in dobičkonosnega podjetja ter veliko ustvarjalnih trenutkov, ki so potrebni, da boste vsi skupaj dosegli željene cilje.

Jana Erznožnik, predsednica združenja delničarjev:

V letu 1995 je prišlo do velikih sprememb pri lastninjenju podjetja. To so velike spremembe, katerih rezultati se bodo pokazali šele v naslednjih letih.

Mislím, da je prav, da se zavedamo pomembnosti lastnine za nadaljnji razvoj podjetja in seveda tudi kraja. Zato je ob razdrobljeni lastnini najpomembnejše, da v združenju delničarjev ostajamo enotni. Moč je v skupnosti, saj posameznik kot majhen delničar, ne glede na to, na kakšnem položaju je kot delavec Alpine, ne pomeni veliko.

Če ne bomo sposobni vzdrževati enotnosti, bo moč odločanja prešla v roke tujih skladov, katerih interes je predvsem dobiček na kratek rok. To pa mislim, da ni v interesu ne trenutno zaposlenih, ne bivših zaposlenih in ne krajanov Žirov.

Zato želim vsem članom združenja delničarjev veliko sposobnost dogovarjanja in usklaje-

končnega efekta, istočasno pa tudi za večjo socialno varnost delavcev.

Vsem sodelavcem želim v novem letu obilo zdravja in dobrega počutja, tako doma kot tudi v kolektivu, da bi z veseljem in zadovoljstvom hodili v službo ter bili ponosni, da smo člani Alpine. Ravno tako želim vse najboljše tudi vsem vašim najbližjim.

Milan Sovinc, predsednik Sindikata:

Spet je novo leto, z novimi upanji in željami. Le kaj si lahko sploh še želimo, saj boljše kot je danes, za delavca tako ne more biti, pravijo! »V času blaginje, popolne pravne in socialne varnosti, izrednega razumevanja med sodelavci in seveda plače, ki nam jasno pove koliko smo vredni, tudi želja ni več.«

Pravijo, da smo v krizi, vendar iz zgodovine vemo, da kriza ljudi zbližuje. Kje smo potem mi: glede na odnose med nami, bi moral pritrđiti prejšnjim trditvam. Toda kaj, ko je resnica povsem drugačna. Mislím, da tudi leto, ki prihaja, ne prinaša nič dobrega za delavca. V sindikatu se zavedamo, da bomo tudi v prihodnjem letu morali popuščati pri pravicah, ki jih trenutno še imamo. Upam pa, da se na drugi strani tudi vodilni zavedajo, da je nekje meja, izpod katere ne bomo šli. Občutek, da nimamo več kaj izgubiti, je lahko zelo nevaren.

vanja različnih mnenj in da bi se dogovorili za kar najboljši razvoj Alpine.

V letu 1996 želim vsem tudi zdravja, razumevanja in veliko veselja. Zaposlenim v Alpini želim, da bi se dobro počutili na delovnem mestu. Da bi vzeli delo v Alpini kot del svojega življenja, način življenja, ki zahteva, da rešujemo probleme in delovne naloge. Da bi bilo to vsem izziv za reševanje težav in izpeljavo načrtov v okviru pristojnosti vsakega posameznika.

Kavčič Marko, predsednik sveta delavcev:

Novo leto najbrž ne bo prineslo nič manj nalog in s tem tudi problemov, kot preteklo. Čeprav je vloga sveta delavcev predvsem zaščita interesov delavcev, vem, da je pogoj za to uspešno podjetje.

Zato želim, da bi se zastavljenih nalog skušali lotevati pravočasno, da bi zbrali dovolj moči in prisluhnili tudi argumentom sodelavcev ter jih skupno oblikovati v optimalne rešitve, ki bi imele za posledico boljši poslovni rezultat firme in s tem tudi boljše plače vseh zaposlenih.

Novoizvoljeni organi družbe naj bi delovali koordinirano in uspešno v smeri čim boljšega

Vseeno pa nekaj optimizma ne škodi. V naslednjem letu si želim, da bi že enkrat prišli do točke, ko bomo prisiljeni deliti, kar skupaj ustvarimo, bolj pravično. Delavec naj dobi za svoje delo pošteno plačilo! Želim si, da bi se Alpina izvlekla iz težav, v katerih je že kar nekaj časa.

»Vsi moramo vleči voz v eno smer«, je že nekoliko oguljena fraza glavnega direktorja, vendar se popolnoma strinjam z njo. Toda kaj je z vami, novodobni managerji? Ali ste izgubili kompas? Mi smo pripravljeni vleči ta voz, kamor želite, samo pravo smer nam nakažite, da nam bo jutri bolje kot danes.

KADROVSKE NOVICE

DECEMBER 95

Leto 1995 se je že poslovilo, pa pogledjmo še kadrovske novice za december 1995.

Alpina d.d. Žiri je leto 1995 zaključila s 1429 zaposlenimi delavci, kar je za 70 delavcev manj kot leto poprej. V tem mesecu je z delovnim razmerjem prenehala 8 delavcev, na novo pa ni sklenil delovnega razmerja noben delavec.

Z delom so v decembru 1995 prenehali iz skupnih služb pripravnik Matjaž Mazzini, iz proizvodnih oddelkov v Žireh pa Peter Kavčič, Janez Seljak in Bogomir Filipič, iz obrata Gorenja vas je z delom prenehala Tanja Ferfolja in iz obrata Col Ljudmila Logar. Iz prodajalne Alpina Šentvid je z delovnim razmerjem prenehala Dragica Arko in iz prodajalne Metlika Branko Müller.

Irma DOLENEC

OB UPOKOJITVI

Dolgoletnima sodelavcema Janezu Seljaku iz spremljajočih dejavnosti in Dragici Arko iz prodajalne Alpina Šentvid želimo ob odhodu v pokoj mnogo zdravja, zadovoljstva in razumevanja v domačem krogu; ter veliko veselja ob uricah sprostitve, za katere jim je dosedaj zmanjkovalo časa.

Dedek Mraz je še radodaren

V času pred Novim letom je dedek Mraz obdaril 358 otrok naših delavcev. Zelo velika udeležba, tako otrok kot staršev, zgovorni in zadovoljni otroci so dokaz, da velja to obliko obdarovanja obdržati še naprej.

Mala pevka iz Škofje Loke Tjaša Grah je navdušila razigrane sovrstnike

Letovanje v Termah Čatež še naprej

V zadnjem času je bilo večkrat zastavljeno vprašanje, kaj bo z našimi počitniškimi kapacitetami. Zadnjo besedo o tem je izrekel svet delavcev na svoji prednovoletni seji. Svet delavcev se je odločil za srednjo varianto, in sicer, da obdržimo počitniške zmogljivosti v Termah Čatež in Strunjanu, kjer sta letovišči, po katerih je največje povpraševanje naših delavcev. Prikolice, ki so že precej dotrajane, naj bi prodali; Mareda pa ostaja zaenkrat še nerešena.

Hkrati obveščamo zainteresirane letovalce, da se lahko prijavijo za letovanje v Čatežu. Zaenkrat bo možen vpis tja do 15. junija, to je

obdobje zimske sezone in predsezone. O cenah še ni dosti znanega, bodo pa nekoliko višje, ker nam Terme Čatež vsako leto podražijo najem storitev. Ko bodo cene znane, bomo to objavili v Informatorju.

Za poletne mesece, ko je za letovanje največje povpraševanje, bomo pripravili razpis, kjer bodo imeli prednost delavci Alpine, sicer pa bomo za še proste termine vpisovali tako delavce kot upokojene in zunanje interesente. Vse, ki ste v Čatež radi zahajali in vse tiste, ki bi Terme še radi spoznali, vabim, da se prijavite za letovanje.

Mihaela OBLAK

Rudolfu Demšarju v slovo

V začetku januarja 1996 smo se poslovili od našega dolgoletnega upokojenca Rudolfa Demšarja iz Zirovnice.

Rudolf Demšar je v Alpini pričel delati septembra leta 1960 v vratarški službi kot nočni čuvaj.

Delo nočnega čuvaja je vsekoli vestno opravljal, junija 1966 je bil za nekaj časa premeščen na delo v mizarško delavnico, kasneje pa je zopet vztrajno opravljal delo nočnega čuvaja.

Upokojil se je maja leta 1974. Tudi po upokojitvi je nekajkrat nadomeščal delavce v vratarški službi.

Sedaj je za vedno odšel iz vrst upokojenecv Alpine.

Vsi, ki smo Rudolfa Demšarja poznali, ga bomo ohranili v lepem in dobrem spominu.

Na otvoritvi razstave ob 70-letnici Ivana Gluhododova se je zbralo veliko ljudi

Na razstavi Ivana Gluhododova se je prvič predstavil kvartet kljunastih flaut AIR, ki ga sestavljajo: Nina Kokalj, Borut Bogataj, Andrej Žakelj in Dušan Mlakar

Pregledna razstava ob 70-letnici

V prenovljeni galeriji Svobode v združenem domu so 8. decembra odprli pregledno razstavo likovnih del žirovskega slikarja samouka Ivana Gluhododova. Že sama galerija, ki je sedaj razširjena v del nekdanje knjižnice, je s prenovitvijo postala res sodoben razstaveni prostor.

35 razstavljenih del, ki jih je za razstavo izbral kar avtor sam, je razvrščenih po času nastanka, kar še bolj omogoča spremljanje razvoja mojstra tihožitij, ki jih je med razstavljenimi deli največ. Slikarjeva dela je predstavil akademski slikar Stane Kosmač, ki je zlasti opozoril na razvojno pot tega žirovskega umetnika, in značilnosti njegovega slikarskega izražanja. Po splošnem mnenju slikanje Ivana Gluhododova spominja tako na renesanso kot na znane holandske mojstre.

Na odprtju razstave se je zbralo več kot sto ljudi, ki so si z zanimanjem ogledali razstavo in čestitali slikarju. Ob tej priliki se je na prvem nastopu predstavil tudi kvartet kljunastih flaut AIR, ki ga sestavljajo: Nina Kokalj, Borut Bogataj, Dušan Mlakar in Andrej Žakelj, ki ga je predstavil soorganizator razstave Miha Naglič. Upam, da tudi novemu ansamblu ne bo zmanjkalo ne diha ne navdiha, da bi nas še naprej razveseljeval.

Kot sosed in prijatelj se je na razstavi oglašil upokojeni učitelj matematike Pavel Zajc, ki je v prijateljski in šegavi besedi približal osebnost Ivana Gluhododova: njegovo ljubezen do narave, poznavanje le-te, natančnost in skromnost...

Ivanu Gluhododovu želimo, da bi nam s pomočjo čopiča še dolgo odkrival čudovite detajle narave...

N. P.

Akademski slikar Stane Kosmač je ocenil razstavljenega Ivana Gluhododova

Škoda, da judo životari

Ta vzdih ni kar tako, ko izvem, da v Žireh vendarle vadi nekaj izredno talentiranih mladih judoistov. Čeprav ne tekmujejo več v ligi, so posamezni uspehi res zavirljivi.

Že uspehi v letu 1994 so bili vzpodbudni, rezultati lani pa kažejo, da bi odgovorni res morali poskrbeti za organizacijsko osnovo delovanja.

Emil Padovac, Sašo Jereb, Milan Herega in drugi so športniki, ki bi jim veljala večja pozornost. Poglejmo zakaj?

Na mednarodnih tekmovanjih, kot je pokal Pohorskega bataljona, sta tako Sašo Jereb kot Emil Padovac dosegla tretje mesto v svoji kategoriji. Na pokalu Šiška je bil Sašo Jereb 3. Na državnem prvenstvu po pasovih je Milan Jereb zmagal med oranžnimi pasovi in osvojil zeleni pas, medtem ko je bil Robi Pečelin 2.

Na tekmovanju za memorial Nagaok je bil Sašo Jereb v svoji kategoriji 2., na novoletnem turnirju pa sta zmagala v svojih skupinah tako Sašo Jereb kot Milan Herega.

Klub šibki organizaciji in pomanjkanju vadbe, so taki uspehi res premisleka vredni.

Še posebno če vemo, da zanimanje za ta šport v Žireh ni usahnilo in da imajo žirovski judoisti prijatelje, ki jim občasno pomagajo. Nekateri se enkrat tedensko vozijo na trening v Ljubljano, poleti pa so skupaj z ljubljanskimi judoisti vadili v Goropekah pod vodstvom največjega strokovnjaka za judo pri nas – Jožeta Škrabeta (7. mojstrski pas).

Sklenili smo, da bomo tudi v našem časopisu spremljali dogajanja in vsakih nekaj mesecev poročali, kako napredujejo razmere na področju judo športa v Žireh.

Žirovski občasnik je spet izšel

Petnajst let je minilo od tedaj, ko je 23. oktobra 1980 izšla prva številka Žirovskega občasnika.

Urednik Miha Naglič ob tem razmišlja:

»To ni kakšna posebna obletnica; je pa priložnost, da opozorimo na nekatere probleme, ki se postavljajo nadaljnemu izhajanju.

Glavni je, kot vedno, denar. Stvar je taka, da smo vsa ta leta z dotacijami, oglasi in prodajo vsaj za silo pokrivali visoke tiskarske stroške. Urednika je plačevala Krajevna skupnost Žiri, avtorji pa za svoje prispevke honorarjev praviloma niso prejeli; če se je zgodila redka izjema, je zgolj potrjevala to pravilo. V letih, ko smo začeli, je bil še marsikdo pripravljen napisati dober članek brez plačila. Zdaj je drugače; dobrih avtorskih prispevkov, ki bi bili zastoj, preprosto ni! Slabih pa (tudi če so podarjeni) ni vredno objavljati. Na Zahodu, h kateremu težimo, je običajno razmerje med vrednostjo vloženega dela (avtorskega in drugega) in materialnih stroškov za kako publikacijo 2:1. Mi

težimo k temu, da bi bilo vsaj 1:1. Občini Žiri, za katero upamo, da od pokojne KS prevzame soustanoviteljstvo, soizdajateljstvo in pokroviteljstvo nad ŽO, tako predlagamo ustrezno povišanje dotacije – če je seveda njen interes, da zbornik za vsa vprašanja na žirovskem izhaja še naprej.

Tako imamo pred seboj 21/22 številko tega zbornika za vsa vprašanja na žirovskem, v katerem lahko preberemo: Vojna v ljudeh še traja; iz nemškega v slovenski Dachau (pogovor s Plečnikovim učencem in sodelavcem arh. Vlastom Kopačem); Žirovec v Parizu (pogovor z Ivanom Cankarjem); Pogovor z umetnikom, z likovno prilogo Tomaža Kržišnika; v Sredici pa boste tokrat obujali spomine »Kako smo jedli«, izpod peresa dr. Marije Stanonik; Rimljani na žirovskem (mag. Branko Mlinar); potem pa so tu še Odmevi, odmevi...

In razume se – občasnik se lahko kupite v žirovskih trafikah in špecerijah. Lepo darilo in zanimivo branje!

Nejko PODOBNIK

237 milijonov tolarjev za občinske potrebe

Potem, ko je lanskoletni občinski proračun znašal 200 milijonov tolarjev, bo občinska »blagajna« letos težka 237 milijonov slovenskih tolarjev.

Poglejmo najprej, kako bomo prišli do denarja.

Največ sredstev se bo nateklo iz 30 % dohodnine – 106 milijonov SIT. Ker ima vsaka občina pravico vsaj do 90 %

povprečnih sredstev občin za delovanje, bomo od republike prejeli še tako imenovano finančno izravnavo v višini 71,5 milijonov SIT.

So pa še drugi prihodki, kot na primer: nadomestilo za stavbno zemljišče, prispevki občanov, prihodki od lastnih dejavnosti, najemnine itd., kar znaša skupaj 57 milijonov SIT. Nekaj bo tudi

sredstev od davkov in taks, ki pripadajo občini – 2,3 milijona. Vsi prihodki skupaj znašajo že omenjenih 237 milijonov.

Za kaj vse pa bomo ta denar porabili?

Odhodki za delo organov se delijo na več področij. Za delo občinske uprave in sveta bo namenjenih 21 milijonov, od tega za plače blizu 12 milijonov. Tu naj kot zanimivost navedemo, da za občinsko praznovanje (zaenkrat) ni predvideno nič sredstev. Za dela izvajalskih organizacij je predvidenih 66,5 milijonov; največ za področje izobraževanja (27 milijonov) in osnovno šolo Žiri (25,8 milijonov) in materialne stroške skoraj 18,5 milijonov SIT. Iz teh sredstev bo šlo nekaj denarja za OŠ Jela Janežiča v Škofji Loki (Posebna šola, ki jo obiskujejo tudi Žirovc) – 700.000 SIT; za ljudsko univerzo 650.000 SIT in Glasbeno šolo 120.000 SIT.

Močna postavka je tudi otroško varstvo (23,5 milijonov SIT), zlasti zato, ker so v njej tudi plače (za razliko od osnovne šole, kjer le-te krije država); samo plače 17 milijonov.

Za socialno skrbstvo je namenjenih 650.000 SIT, za Center za socialno delo pa tudi ravno toliko.

Za kulturo je namenjenih 4,9 milijonov SIT, od tega največ za dejavnost kulturnih društev (2,7 milijonov SIT), nekaj pa tudi za knjižnico Ivan Tavčar (1,5 milijonov SIT).

Za šport bo denarja preko 7 milijonov SIT, večina za delovanje športnih društev. Nekaj malega bo namenjeno tudi za vzdrževanje športnih objektov.

Tudi na požarno varstvo občinski proračun ni pozabil. Za to bo namenjenih blizu 3 milijone SIT, večinoma za delo gasilskih društev, nekaj pa tudi za gasilsko zvezo v Škofji Loki.

Za dotacije in subvencije bo »žakelj« obsegal kar tretjino vseh sredstev (78 milijonov SIT). Denarne pomoči in nadomestila – 11 milijonov SIT. V ta sklop sodijo tudi sred-

stva na področju izobraževanja, nagrade, regresi za prehrano (325.000), učbeniki (240.000), šola v naravi, stroški dislociranih šol (700.000), Jobstov sklad (21.000).

Za področje zdravstva bo namenjenih 1,5 milijona SIT, za področje otroškega varstva še 4,7 milijona SIT, subvencije oskrbnin npr. 2,7 milijonov SIT.

Za dotacije družbenim dejavnostim bo namenjenih skoraj 3 milijone SIT. Za muzejsko društvo npr. 950.000, za Žirovski občasniki 550.000 SIT.

Poraja se vprašanje – zakaj je za področje raziskovanj namenjenih le 50.000 SIT? (op. uredn.)

Za plačilo storitev na področju družbenih dejavnosti je namenjenih nekaj čez 9 milijonov SIT, na področju izobraževanja skoraj 8 milijonov, za prevoze otrok 7,5 milijona SIT.

Za dotacije in storitve na področju gradbene gospodarske infrastrukture blizu 55 milijonov SIT (stanovanjsko gospodarstvo nekaj čez 1 milijon, komunalno dejavnost 50 milijonov; požarno varstvo 700.000 SIT in na drugih področjih skoraj 3 milijone, za urbanistično dokumentacijo 1 milijon SIT).

Sredstva za druge javne potrebe bodo znašala blizu 8 milijonov SIT, za financiranje političnih organizacij dober milijon SIT, pripravo nove deponije blizu 1,4 milijona SIT.

Sredstva za intervencije v gospodarstvo znašajo skoraj 6 milijonov, od tega za pospeševanje razvoja malega gospodarstva – 1,4 milijona, pospeševanje razvoja turizma – 600.000 SIT, za intervencije v kmetijstvo dobre 3 milijone SIT.

Za investicije v infrastrukturo je namenjenih 24 milijonov SIT, za investicije v družbenih dejavnostih pa 250.000 SIT in za investicijsko vzdrževanje 32 milijonov (v družbenih dejavnostih 6 milijonov, od tega v izobraževanju 4 milijone).

(nadaljevanje na 10. strani)

Dnevnik, ki opozarja

Da, res – pa čeprav s časovne razdalje osemdesetih let je Dnevnik 1914–1918, Albina Mlakarja, mnogo več kot dokument; je pričevanje razmišljajočega fanta, ki zori v strahotah prve svetovne vojne in s preprosto, a pronicljivo mislijo ocenjuje ta svet.

Kdo sploh je Albin Mlakar? To je človek, rojen v Divači, 1893 leta, našim rojakom, (saj je bil oče doma v Goropekah, mati pa v Koritah); umrl pa je 1986 v Ljubljani.

Njegova starša sta se po poroki odselila v Divačo, kjer je imel oče mizarstvo delavnico. Skupaj sta imela osem otrok, od katerih nihče ne živi več...

Albin Mlakar je opravil umetno obrtno šolo in bil na koncu nadzornik pri železnici.

Pravzaprav se je srečanje s sodelavci kobariškega muzeja začelo že pred meseci, ko je skupina članov turističnega društva Žiri obiskala ta svetovno znani muzej.

Na pobudo Ernesta Mlakarja so se stiki poglobili, zlasti potem, ko smo izvedeli, da je Albin Mlakar objavil vojaški dnevnik iz prve svetovne vojne – čeprav le v enem izvodu.

Očitno je marljivim in ambicioznim kobariškim muzejskim delavcem dnevnik pomenil novo

priložnost, da podčrtajo svoja prizadevanja v poslanstvu, da ohranjajo bogato izročilo v dogodkih na Soški fronti in s tem pripomorejo k pravemu razumevanju vojne – pa tudi miru in sodelovanja.

Kljub vsemu je organizatorje spet presenetil odziv poslušalcev. Ne samo zato, ker se je zbralo toliko Mlakarjev kot še nikoli, temveč ker je prišlo na predstavitev knjige v Galerijo v Žireh toliko ljudi, da je zmanjkalo stolov...

Knjigo sta predstavila urednik Željko Cimprič in Alenka Razpet, medtem ko je izbrane odlomke prebral Ivan Rutar.

Posebno vzdušje in poživitev sta s starimi ljudskimi pesmimi pričarala Majda Luznik in Metod Bajt.

Pa seveda tudi to, da sta bili prisotni hčerki Albina Mlakarja, Veronika in Ana, ki je že dolgo znana žirovskim radijskim delavcem, saj jih je pred leti kot vrhunska strokovnjakinja za govorno slovensko besedo uvajala v skrivnosti jezika radijskega medija.

Kot kaže se bo tovrstno kulturno življenje v Galeriji v Žireh še nadaljevalo.

N. P.

Ob predstavitvi dnevnika Albina Mlakarja se je poleg številnih Mlakarjevih sorodnikov udeležilo še veliko ljudi. V prednji vrsti: arhitekt Tone Mlakar, hčerki Albina Mlakarja Veronika in Ana, Martina Mlakar

Knjigo so predstavili sodelavci Kobariškega muzeja, urednik Željko Cimprič in Alenka Razpet, odlomke iz dnevnika je prebral Ivan Rutar, za vzdušje in prijetno zvočno kuliso pa sta poskrbela glasbenika in pevec Majda Luznik in Metod Bajt

»Možnar« za naše zdravje

Prejšnji mesec so pri Lipetu (nasproti farne cerkve) odprli prodajalno Možnar, podjetnika s Sovodnja Edvarda Rupnika. To je prodajalna, ki je bolj lekarna kot špecerija... Podobno razmišlja tudi lastnik.

»Naš program je res kar širok; tu imamo hrano brez konzervansov in drugih dodatkov, zdravilne snovi za okrepitev in ohranjanje zdravja; tu je otroški program prehrane; prav tako za odraslega človeka in starostnika. Vse polnovitaminsko in brez škodljivih maščob.«

Tu imajo tako plenice za otroke kot program za stare ljudi, ki jih je treba negovati. Razne kreme so tudi tu.

Če ne veste kako je z vami, boste tu lahko kupili aparat za merjenje pritiska... Če pa imate kakšne težave, na primer s hrbtenico pa tudi akustimulator.

»Moram reči, da mi kar prav pride, da sem bil petnajst let lekarnar«, pravi prijazen Edvard Rupnik, ki obljublja tako nasvete kot demonstracije sredstev, ki bi jih želeli kupiti.

Pihalna godba Alpine je pod vodstvom dirigenta Milana Matičiča bravurozno izvedla svoj program

Za sofinanciranje koncerta častno članstvo tudi za Cveta Grudna ml.

Janez Kavčič, Gorenjec meseca

237 milijonov SIT

(nadaljevanje z 9. strani)

Največ od teh sredstev pa bo namenjenih za gospodarsko infrastrukturo – 26 milijonov SIT (npr. za vzdrževanje cest 12 milijonov in vzdrževanje komunalnih objektov blizu 13 milijonov).

Toliko smo iz proračuna izbrali o nekaterih zanimivejših postavkah.

Kaj naj rečemo na koncu? Tajnik občine Andrej Poljanšek je prijazno pojasnjeval nekatere največje postavke.

Toda zlasti odhodkov je toliko vrst, da težko govorimo o tem, da ljudje poznajo, kam vse grejo sredstva. Zato bi bilo dobro, da bi javni razpravi dodali možnost pogovora npr. po vaseh, kjer bi ljudje v pogovorih s sestavljalci proračuna in svetniki določene stvari izvedeli natančneje.

Pa še nekaj bi s tem dosegli: da bi bil proračun res naš, »da kontroliram« kam gre moj denar, da zraven še kaj naredimo. Pa mogoče drugič – tako?

Po predlogu proračuna

Polna garaža starih predmetov in še vse stene povrh: veža v hiši stare mame pri Snopku v Račevi – to je muzejska zbirka Janeza Kavčiča, učenca osmega razreda osnovne šole v Žireh.

»Štiri leta že zbiram stare predmete, od mašnih bukvic – do cevi stare puške. Zbirati sem začel po naključju, ko me je eden od sorodnikov spomnil na to z zanimivim predmetom, ki ga je našel v okolici.

Od tedaj sem prosti čas posvetil zbiranju, čiščenju, barvanju in urejanju predmetov. Samo sandolinsa je šlo 15 litrov. Tudi vse počitnice sem porabil za to. Tako sem do danes zbral okrog 500 predmetov. Precej tega sem dobil doma, nosili so mi sosedeje.

Naslednje leto se nameravam vpisati na elektro šolo – jaki tok, vendar se zbiranju starih predmetov ne mislim odreči.«

Tako je prav; veselje prinese pridnost, pridnost – znanje, vse skupaj pa urejeno muzejsko zbirko. Kar čutim, da bi bila stara Snopkova hiša kmečki muzej.

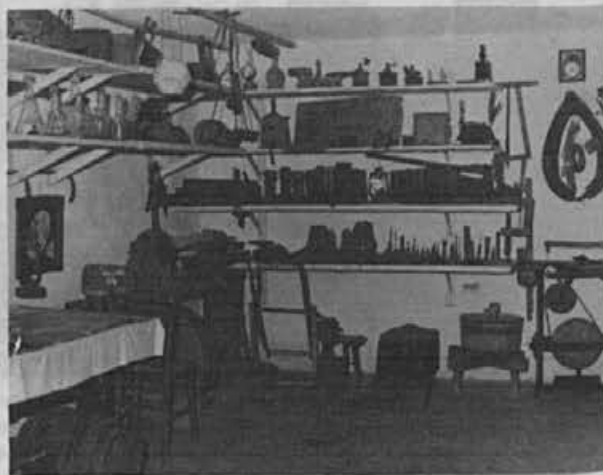
Domači Janeza podpirajo, zlasti stara mama je navdušena. Zakaj si zbirke ne bi ogledali strokovnjaki in Janezu svetovali, kako naj jo uredi in kako naj zbira naprej.

Ni čudno, da je Janez, ki je mimogrede tudi uspešen zbiralec znamk, v konkurenci uglednega g. Dežmana iz Radovljice novembra postal Gorenjec meseca.

Dobra popotnica za hraber korak v življenje, kajne.

Nejko PODOBNIK

Ustvarja muzej

Predsednik pihalne godbe Alpina Roman Stanonik je izročil priznanje – častni predsednik pihalne godbe – dolgoletnemu godbeniku in predsedniku Vikiju Zaklju

Vzhičenost in toplina na koncertu pihalne godbe

Prav zares, tokratni Božično-novoletni koncert Pihalne godbe Alpina je bil res nekaj posebnega; morda zaradi čara časa; znabiti zaradi nabito polne dvorane; brzčas pa tudi zaradi navdušenja nastopajočih samih, ki jih je v iskren novoletni šopek dobrih misli povezovala Saša Pivk.

Dirigent Milan Matičič je tokrat svojo godbo res dobro pripravil. V prvem delu so nastopili z za ta čas značilnimi skladbami, ki so dvignile razpoloženje poslušalcev, kot so: Suita Johanna Kriegerja, preko skladbe Hanswasta Webra – Jesus Krist super star, do Slovenskega venčka Gvida Učakarja itd.

V drugem delu so se godbenikom pridružili: Moški pevski zbor Alpina, Kresnice, Cerkevni mešani pevski zbor Anton Jobst in Mešani pevski zbor društva upokojencev. Slišali smo Žirovsko himno, zbor sužnjev iz Nabucca in druge.

Iz minute v minuto je bilo vzdušje v dvorani bolj spontano in prijetno. Dirigent je začutil to vzdušje in vzpostavil z občinstvom vzajemno prednovoletno poslanico miru.

Piko na i so organizatorji postavili s podelitvijo naziva častnega predsednika Pihalne godbe Alpina Vikiju Zaklju za 46-letno sodelovanje v godbi in večdesetletno vodenje godbe. Zares zasluženo! Zaslužena zahvala gre tudi Cvetu Gruđnu mlajšemu, ki je tvegala pri nabavi instrumentov in sofinanciral samo prireditev. To velja tudi za ostale sponzorje.

Morda je novoletna efzorija hotovala odločivi godbenikov, da podarjajo častno članstvo nekaterim občanom, ki so kaj koristnega naredili za godbo nekako »po službeni dolžnosti«. Zato je ta gesta izpadla bolj kot nedolžno podkupovanje, kot resno priznanje. Saj je vsem jasno, da bi v tovrstni »inflaciji« priznanj veliko prej morali uvrstiti na seznam za tak častni naziv žirovskega čevljarja, sindikat – pa še koga.

Toda vse to zbledi – oh žarečih obrazih na odru in v dvorani. **Nejko PODOBNIK**

Kje dom ostarelih

Rezultati ankete občinskega odbora za socialno kažejo, da se ljudje najbolj ogrevajo za nekdanjo Strojarno

Odbor za socialo občine Žiri je letos pripravil anketo v zvezi z idejo za gradnjo doma za starejše občane, za kar je bilo kar več razlogov. Ker je bilo precej govora okrog gradnje doma za starejše občane, smo želeli ugotoviti dejansko zanimanje žirovcev za ta dom. Člani odbora za socialo menimo, da je taka gradnja res zelo potrebna. Pa ne samo dom za starejše občane, tudi obstoječi vrtec v okviru osnovne šole nima dovolj prostora za sprejem vseh otrok, katerih starši nimajo zagotovljenega varstva zanje.

Od 2000 razdeljenih anket smo prejeli 445 izpolnjenih. Od tega se 442 anketirancev strinja z gradnjo doma za starejše občane v Žireh. Od navedenih oziroma predlaganih lokacij je 59 anketirancev obkrožilo Štalarjevo hišo, 226 Strojarno, 160 pa se jih je odločilo za lokacijo v okolici Bedriha oziroma Rakulka; (31 anketirancev je predlagalo gradnjo doma v sklopu zdravstvenega doma, čeprav te možnosti vprašalnik še ni predvidel, op. ured.), kar 393 anketirancev bi se odločilo za bivanje v domu oziroma bi ga priporočilo starejšim sorodnikom, če bi ta bil v Žireh.

Poleg doma za starejše občane rezultati ankete kažejo, da potrebujemo nov vrtec. 225 anketirancev se strinja z idejo, da bi ga zgradili v sklopu doma starejših občanov.

Večina anketirancev je bila mnenja, naj bi dom začeli graditi čimprej, saj bi to bila za kraj velika pridobitev. Bojijo pa se, da dom ne bi postal »podaljšana roka bolnice«. Bistvo doma naj bi bilo, da bi se v njem vsi dobro počutili in da bi bil odprt tudi za javnost. To pomeni, da bi od tu lahko dobivali hrano na dom, občasnno bivanje v njem po težji operaciji... Prav tako so menili, da naj bi gradili novo poslopje, saj se stare stavbe ne da preurediti v tolikšni meri, da bi služila svojemu namenu; povrh vsega bi se za nenehna obnavljanja porabilo veliko denarja.

Na podlagi rezultatov ankete ugotavljamo, da sta v Žireh potrebna tako dom za starejše občane kot nov vrtec. Kje naj bi dom zgradili in ali bi v sklopu le-tega gradili tudi vrtec ter kako bi tak projekt zastavili in izpeljali, bodo morale ugotoviti za to pristojne strokovne službe. Odbor za socialo je predlagal ustanovitev komisije (katero so na seji sveta občine Žiri že potrdili), ki bo spremljala delovanje pristojne strokovne službe ter dajala pripombe, predloge in mnenja in ki bo sodelovala pri pripravi načrtov.

Naj zaključim z mislijo enega od anketirancev: »...da le ne bi vse ostalo pri anketi...«. Za to, da bomo imeli v Žireh dom za starejše občane, moramo poskrbeti vsi, od pristojnih strokovnih služb, preko občinskih odborov, do posameznikov, občanov občine Žiri.

Odbor za socialo občine Žiri

Zakaj le v angleščini

Tako se sprašuje znani slavist Janez Građišnik, ko prav za Alpino v letošnji Družinski priliki kritično ocenjuje, da za nazive obutve uporabljamo tuja, predvsem angleška imena.

Kot nam je povedal nekdanji član uredniškega odbora, so včasih Alpinini strokovnjaki znali stakniti glave in poimenovati izdelke s takimi nazivi, da so bili sprejemljivi tako za domače kot tuje kupce.

V tem je pravo svetovljanstvo.

Uredniški odbor

Proračunu na pot – od ideje – do cilja

Veste kaj bomo drugo leto delali v Žireh? Za katero dejavnost bomo namenili največ denarja?

To sta bili vprašanji, ki sem ju zastavil kar nekaj občanom. Presenetljivo, skoraj vsi so se spomnili na nadaljnje asfaltiranje in na dom ostarelih; nekateri tudi na urejevanje kanalizacije v starih Žireh. Tole izveš, ko se pogovarjaš in malo pomagaš... Pa še to le od nekaterih, potem pa je tema.

»Bolje obveščeni vedo« za predor proti Ljubljani ali rekonstrukcijo ceste proti Poljanski dolini.

Koliko ljudem pomenijo razgovori na radiu, ko spremljajo »nadaljevanko o največjem problemu v Žireh, o gradnji pri Matic«, druge informacije so ljudem očitno premalo blizu.

Krajevno vodstvo ne sprašuje niti toliko kot so včasih vaški odbori, ko so zainteresirane vsaj enkrat povabili na pogovor o načrtih (in proračunu). Za leto, ki se je začelo. To je bilo spremljano s poročilom, kaj smo naredili v preteklem letu.

V izogib morebitnemu mnenju novodobnih demokratov, da se mi kolca po nekdanjih časih, naj potolažim, da nisem bil pristaš enoletnega planiranja, ki bo temeljilo zgolj na formalni demokratični formi – zboru občanov.

Za razvoj kraja je preveč pomembno, da bi ga smeli prepustiti le zbiru želja slučajnih udeležencev nekega sestanka ali peščici poklicanih strankarskih voditeljev.

Saj vendar ne moremo »danes asfaltirati, jutri pa spet kopati«.

Razvoj kraja mora temeljiti na širših interesih žirovcev – toda v okviru naravnih, gospodarskih, infrastrukturnih, kadrovskih, socialnih in drugih možnosti.

Vse skupaj domišljeno v srednjeročnem planu in organizirano v učinkovitem sistemu in prijemih, ki bodo zagotovili približati udejanjeno z načrtovanim. In to ne glede na trenutno (kaksnokoli) strankarsko vodstvo.

To je nekaj vedel že Izidor Rejc, ki je vodil komisijo za razvoj kraja – in že pred letom 1970 s sodelavci ugotovil, da tako kot gre, ne more več naprej – in ukrepal.

(nadaljevanje na 12. strani)

Spremlstvo dedka Mraza in veliko veselje sodelujočih

Na novoletni prireditvi je nastopila tudi akrobatska skupina, ki jo vodi ta Borut Malavašič in David Pagon

Pri Matic tudi občina

Kaže, da je med glavnim investitorjem velikega gradbenega podviga »Pri Matic« Biljalijem in žirovske občine vendarle prišlo do sporazuma, kar pomeni, da bo po sklepu občinskega sveta občina pridobila v tej stavbi 50–60 m² prostora v pritličju in okoli 170 m² v prvem nadstropju, ki jih bo lahko porabila za svoje namene.

Če vemo, da je stavba sedaj v podaljšani tretji fazi gradnje (saj se vgrajujejo instalacije vseh vrst), lahko rečemo, da je svet kar ugodno vnovčil 120.000 DEM vredno zemljišče.

Sicer vsak od nas gradnjo spremlja vsak dan; čeprav sta zgoden mraz in dež preprečila, da bi uredili fasado že jeseni, bo po mnenju investitorja možno vse dograditi do avgusta, ko računajo, da bo stavba že služila svojemu namenu.

N. P.

Ekološki kotiček

Komunalna služba se je izkazala

Ponavadi se v tej rubriki lotevamo pomanjkljivosti, tokrat gre za pohvalo.

Čeprav v zadnjih letih takih primerov ni bilo, saj ni bilo snega, bi nekako pričakovali, da komunalna služba, ki je pod nadzorstvom občine Žiri, ne bo zadosti pripravljena za to odgovorno nalogo. Toda, zgodilo se je drugače; ceste imamo redno spluzene in urejene, prav tako je s parkirišči.

Velja pa še posebej pohvaliti, da so povečini očistili celo pločnike, da pešcem (razen v nekaterih primerih) ni bilo treba koristiti vozišča, kar je pripomoglo k prometni varnosti. Torej, lepo darilo za novo leto. Upamo, da bo še naprej tako.

N. P.

*Po dolgih letih so bili novoletni prazniki res odeti v praznično snežno odejo
Pohvaliti velja sodelavce Turističnega društva in vse druge, ki so sodelovali v ureditvi kraja
v teh prazničnih dneh*

Proračunu...

(nadaljevanje z 11. strani)

Plan razvoja je torej kombinacija interesov in možnosti, strokovne analize, organizacije in konsenza. Seveda ne smemo pozabiti, da domislica ni še nič, ideja – šele začetek, zamisel – nujnost, načrt – pogoj in udejanjanje – cilj.

Navsezadnje, ko delamo prvi korak, moramo vsaj približno vedeti, kam bi radi prišli po petih korakih. Pa četudi bomo potem začeli delati predore do sosednjih krajev... Najdebelejši »kitajski zid« lahko zgradimo v sebi – posledica pa so živi primeri iz pretekle žirovske zgodovine, ko bi bili lahko petnajst let pred drugimi – pa smo zaradi samovšečnosti ključnih ljudi – petnajst let zaostali.

V spomin in opomin vsem, ki (ni)so sodelovali...

Kolofon

»DELO-ŽIVLJENJE« je glasilo Alpine Žiri. Ureja ga uredniški odbor: Jana Erznožnik, Bogo Filipič, Helena Kavčič, Slavko Kristan, Tatjana Pirnat, Silva Pivk, Neško Podobnik – glavni in odgovorni urednik. Naklada: 2.400 izvodov. Fotografija: Brigita Zemljarič. Tisk: Gorenjski tisk Kranj.